UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Avthentica, Et Institvtiones

Bartolus

Lugduni, 1567

Ut nulli iudicum liceat habere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96136

Visual Library

in ij.col.in ver.ſucceſſiue queſiuit Bar.cū infinitis cōcor.p eū ibidem ſignatis,ꝛ ibi ēt vide Ang.ij.col.ver.vlt.q2 hic text.dt.ꝛ adde Old.in cōſi.ccxlvij.in preſuppoſita cōſuetudine.ꝛ Pau. de ca.in cōſi.cxiiij.inci.ſubſtitutio pdicta.ꝛ plene no.p.do.So ci.in cōſi.lxxvi.inci.in cōſultatiōe circa fi.iiij.col.in j.par.char. cxxxiij.ꝛ in cōſi.cliiij.inci.diligenter cōſiderata.circa fi.ij.col. vſq ad fi.conſi.in d.par.char.ccxvij.ꝛin cōſi.xvj.inci.nō pōt ne gari ver.poſtremo etiam in d.par.char.clxxvj.

Interdicimus. Epiſcopi adminiſtratores alie nare,phibentur res eccleſie,tpe ſue adminiſtrationis qſitas.Fallit,ſi alienant ad pias cauſas,ꝛ poſt eorū obitum earū rerū pprietas, rebus nō alienatis ad ec cleſiam puenire dʒ res autem ante epiſcopatum a quocunqʒ vel poſt epiſcopatum a coniunctis perſonis acquiſitas alienare poſ ſunt,ab inteſtato eis defunctis ſine legitimo ſucceſſore,ſucceſſio pertinet ad eccleſiam.h.d.Ex iſto §.ſumitur auth.licentiā.C.d epiſc.ꝛ cler.Et circa iſtū §.pro eius declaratione vide q habes xij.q.j.c.illi autem.ꝛ c.ſeq.ꝛ c.duo ſunt gna.Et facit extra d teſt. c.j.ꝛ c.requiſiuit.ꝛ c.cū in officijs.ꝛ ibi per Inn.ꝛ de ſucceſ.ab inteſt.c.j.ꝛ ij.ꝛ ibi per gl.ꝛ vide q no.In.in c.cū olim.de priuil. ꝛ q not.doct.in auth.licentiam.

Iubemus. Heretici res eccleſiarū ab eccleſia nullo modo recipere poſſunt.¶Itē heretici ꝛ Iudei ſynagogā ꝛ ſpeluncā cōſtituere nō debent.¶Itē etiaʒ ab alijs quā ab eccleſijs per emphyteuſim, vel conductionem poſ ſeſſiones accipere prohibentur.

1 ☞ Orphanotrophi an teneantur reddere rationem.
2 Orphanotrophus an ex cauſa alienare poſſit bona hoſpitalis ꝛ an requiratur decretum.

Orphanotrophi. Orphanotrophi tutorū,ꝛ curatorum funguntur of ficio.nec ſatiſdare coguntur, adminiſtrationē autē accipere de bent ſub preſentia publicarū pſonarū,ꝛ ex cauſa neceſſaria res alienare poſſunt,ſed rōnē reddere non coguntur.¶Itē eadē p uilegia cōcedunt eccleſie ſanc.Marie,ꝛ alijs oratorijs ſub ei⁹ gubernatione cōſtitutis,que habet maior eccleſia Cōſtantino
1 politana.h.d.¶†Op.ꝛ videtur q orphanotrophi teneant red dere rationē vt j.de ſan.epi.§.economos.Due ſol.ſunt in glo.q iſte §.ꝛ l.orphanotrophos.C.de epi ꝛ cle.ſint correcte.ꝛ hāc ſo. tʒ gl.in d.l.orphanotrophos.Secunda ſol.eſt q ibi loquitur in alijs gubernatoribus.Et hanc tʒ Iac.de bel.Pet.vero de bel. dicit aliter.Aut querimus vtrū teneant reddere rationē ipſi ho ſpitali,ꝛ dic quod ſic.Ita loquitur d.§.economos.Aut alteri,ꝛ
2 dic q non.Et ita tenet in d.l.orphanotrophos in ij.q.¶†Que ro hic dicitur q orphanotrophus pōt ex cauſa alienare bona or phanotrophi,nunquid in tali alienatione requiratur decretuʒ. Dic vt no.in d.l.orphanotrophos iiij.queſtione.

Vt fratrum fil.ſucce.pariter.&c. Rub.

1 Filij fratrum an admittantur ad hereditatem vna cum aſcendē tibus,non exiſtentibus fratribus.

Noſtras. Fratre,ꝛ fratrū filij ex vtroque parente cōiuncti, cum aſcendē tibus defuncti ad ſucceſſionē vocantur antiqua lege ceſſante ꝛ inſinuatio donationis ppter nup tias omiſſa,mulieri nō pIudicat,viro autē nocet. Itē illi q2 a ſecundis nuptijs abſtinēt,pprieta tis portionē in numero liberorū percipiunt.Itē pene diſſoluen tium matrimoniū ſine cauſa, pariter locum habent tā in viro qʒ in vxore.h.d.Per iſtud principiū corrigitur.§.ſi igitur defun
1 ctus.s.de here.que ab inte.¶†Sed quero,hic loquitur quan do filij vocātur vna cum fratribus defuncti,ꝛ cū aſcendentibus eius.Sed quero pone quod ſuperſint filij fratris tantum,ꝛ etiā aſcendentes,non tamē ſuperſint fratres defuncti,an filij fratris admittant ad hereditatē fratris cū aſcēdentibus:dt Ia.de bel. quod ſic cum ſit eadē ratio.Pro hoc etiā facit rub.hui⁹ conſtit.

1 ☞ Donatio ob cauſam non inſinuatur.

1 **Illud quoque.** Iſtū §.declara vt dixi s.vt ſpō. larg.i pn.ꝛ i §.hoc quoqʒ.¶†Vl timo no.gl.hic,ſup ver.actionē.ex qua habes q donatio,que nō eſt ſimplex,ſed potius ob cauſam,inſinuatione nō eget.Idē no. in l.fi.in prin.C.de iure iur.dixi s.vt ſpon.larg.in prin.

Quia vero. Iſtum §.declara vt plene habuiſtis s.d non eligend.ſecund.nub.§.proſpexim⁹.

De reſtitutione fideicomiſſi,&c. Rub.

1 ☞ Prohibitio alienationis facta filijs ā extēdatur ad nepotes
2 Prohibitio alienatiōis facta,vt perpetuo res permāeat i fami lia,ꝛ nō exeat de nomine teſtatoris nō extēdit vltra quartū gradū
3 Alienatio ſi prohibita eſt liberis,vel heredibus, quia voluit ad ſuos deſcendentes perpetuo permanere,quod talis prohibiti extendatur vltra quartum gradum.
4 Res prohibita alienari,quod alienari poteſt per vltimuʒ de fa milia,in quem peruenerunt bona.
5 Legatum factum in teſtamento quando adimi poſſit in codicilis licet in teſtamento non ſint confirmati.
6 Codicilli hodie ſemper ſūt cōfirmati ſiue precedant,ſiue ſequāt

Tanta. Reſtitutio fideicōmiſſi fieri dʒ de cōditione exiſtente,ꝛ prohibitio a lienationis facta filijs proprijs eorum nomini bus demonſtratis non extenditur vltra filios,p hibitio autem alienationis facta vt in perpetuū res remaneant ꝛ nūquam de nomine defuncti e grediantur,vltra quartam generationem non extenditur,ꝛ fa milie appellatione nurus continetur.Item vltimus de familia ſuperſtes res ad eum peruenientes in quācunque perſonā alie nare poteſt,his obtinētibus in omnibus caſibus ꝛ perſonis.h.
1 d.ꝛ hec cōſtitutio ſm gl.non legitur.¶†No.in §.nos igitur.ſʒ gl.quod prohibitio alienationis facta filijs vltra filiū nō extēdit ꝛ ſic non extenditur ad nepotes.Sed hoc intelligit Iac.de bel. qn ſunt expreſſa propria nomina filiorum,quib⁹ eſt facta phibi tio,alias eſſet ſecus.Et ita in teſtamento,de q fuit facta hic mē tio,fuit facta expſſio ppriorum nominuʒ filiorū,vt pʒ s.e.in pn. De hoc tamen an prohibitio alienationis facta filijs extēdant ad nepotes,no.p Dy.in l.filius fa.§.diui.de leg.j.vbi hanc gl.alle.
2 ꝛ p doc.in l.voluntas.C.de fideicō.in vl.q.¶†Scdo no.q pro hibitio alienationis facta vt perpetuo res permaneāt in familia ꝛ nō exeāt de nomine teſtatoris nō extendit vltra quartā genera
a tionē,[a] vt hic,ꝛ in ver.codicillum.ꝛ ver.ſeq.¶†Sed quero qd
3 ſi teſtator prohibuit liberos,vel heredes alienare, volens ſuas res ad ſuos deſcendentes perpetuo puenire,an iſta prohibitio extendatur vltra quartā generationem,Iac.de Bel.dt q ſic ēt in infinitum,vt C.de ſuis ꝛ legi.l.fi.ꝛ s.de here.que ab inteſt.§. j.Sed aliud eſt in nomine familie,vt hoc.§.nos igitur.ver.codi
4 cillum,ꝛ verſ.ſeque.¶†Tertio no.q vltimo de familia ſuperſti te,ille poteſt,res ad eum puenientes, libere alienare vt hic,i §.i ſancimus.igitur circa fi.Ad idem facit.l.cū pater,§.libertis.ff. de l.ij.l.quoties C.de fideicom.ꝛ ibi no.ꝛ circa iſtā materiā phi bitionis alienationis vid filiuſfa.§.diui.ibi.Iuli⁹ Agrippa ꝛ ibi pleni⁹ per Dy.de l.ij.ꝛ per doc.in l.ea.C.de con.ob.cau.ꝛ i l.vl. C.de reb.alien.nō alie.ꝛ vid q no.in l.volūtas.ꝛ in l.quoties.C. de fideicom.ꝛ vide q.no.Inn.in c.Raynaldus.extra de teſta.
5 ¶†Vltimo gl.in §.manifeſtū inducit hunc tex.pro cpi.Io.qn in codicillis pōt adimi legatū in teſtamento relictū lʒ codicilli non ſint in teſtamento confirmati.q dic,vt in gl.hic,ꝛ per gl.e. Dy.in l.heredes.§.ſi quis poſt.ff.de teſt.ꝛ gl.in l.hereditatem
6 C.de codici.¶†Sed aduerte ad id q dicit gl.de codicillis,aut ſunt in teſtamento confirmati aut nō q2 hodie ſemper videntur teſtamento confirmati.ſiue teſtamentum pcedat codicillos ſiue ſequatur vt Inſti.de codicil.§.non tantum.ꝛ ne.C.de codicil. i initio.ꝛ ff.d iur codi.l.ante tabulas.¶ Nō habebis hic alia.

ADDITIONES.

a ¶Generationem Adde do.Alex.de Imo.in l.qui Rome.§.co heredes,de ver.ob.e.in conſi.lvj.incip conſideratis verbi.teſta menti,ꝛ omnino per eum in cōſi.xxiij.iij.parte ad omnino.Ber tha.de ſir.in ſuo aureo repertorio.in ver.alienare prohibem⁹ verſi.xvj.
n ¶Alienare.ſed quid de eo qui requiſiuit illos de familia,ꝛ illi e mere noluerunt,an tunc prohibitus extra familiā alienare,non obſtante prohibitione,alienare poterit,vide Soc.in conſi ducē teſimo vigeſimo ſeptimo i nci.qm in preſenti cōſulatione:ver.ij. fortius circa fi.in.ij.par.char.cij.

Vt nulli iud.licet.habere,&c. Rub.

1 ☞ Mala conſuetudo.longo tempore non firmatur ꝛ an hgiſſ imo.remiſſiue.

Quecunque. Regulariter nulli li ceat loci ſeruatores vel ſimiles p prouincias mittere.Fallit ſi diuina iuſſio ex cā emanauerit ex cauſis icertis hic no minibus loci ſeruatoris,etiam his caſibus ceſ ſantibus,ſed nomine iudicis vtēte preſide pro

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

uincie, cum ſuis officialibus ſibi omnino auxiliū pſtāte omni cō-ſuetudine ſublata, iudices autē neceſſitate imminente ꝓuincias debent ſuis expenſis circuire, pena ꝯ facientibus imminente.

¶ Item a iudicibus ꝓuinciarum cautela exigit, vel pro exacta habetur pro ſoluendis pecunijs exactionem publicarū, niſi ſpeciales iudices ad hoc fuerint deſtinati. h. d. vſque ad §. ⁊ hec ꝑ-
1 uenit. Not. tex. † ibi male cū adinuenta, quod mala conſuetudo longo tēpore nō firmatur, cōcor. ſunt in glo. Sed quero, quid de tꝑe longiſſimo. Circa hoc vide quod not. gl. in l. domini prediorum. C. de agrico. ⁊ cenſi. li. xj. Et vide quod tangit gl. x. col. de aliena. feudo. c. vnico. in fi.

1 ☞ Prohibens aliquem teſtari; condemnatur parti, que ex hoc leditur in duplum.
2 Iudices coguntur recipere appellationes ab eorum ſententijs legitime interpoſitas.
Iudex tenetur dare apoſtolos.
3 Appellatio remanet deſerta, ſi pars non petāt, nec iudex dedit apoſtolos.
4 Apoſtoli cuius expenſis dentur remiſſiue.

Et hoc. Nullus occaſione lacrorum iniquitates ⁊ iniuſtitias facere dꝫ, pena cōtra facientib. imminente. Itē iudices ordinarij, ac etiā delegati, etiā ſi ſunt delegati a Principe, appellationes ſuſcipere debent, qbus pendentibus
1 nihil dꝫ innouari. h. d. vſq; ad §. quoniā vero. ¶ † No. ex hoc tex. quod ſi iudex ꝓhibet aliquē teſtari, condēnatur parti q̄ ex hoc leditur in duplū, ⁊ idē eſſet in alio ꝓhibente, quod dic vt in gl. ⁊ habuiſtis in §. ſi cōiunctus, hic alleg. ⁊ not. in l. ij. C. ſi quis ali. teſt.
2 ꝓhi. † Not. ij. quod iudices cogūtur appellationes recipere ab eorum ſentētijs legitime interpoſitas, quod dic vt in gl. ⁊ habuiſtis tex. ⁊ gl. ſ. de iud. §. noſtros, colla. vj. Debent etiā iudices apoſtolos dare, etiam parte nō petente: vt l. eos. §. apoſtolos. C. d̄
3 appel. ¶ † Sed hic quero, pone quod pars non petijt, nec iudex dedit apoſtolos, qd fiet: Certe appellatio habetur ꝓ deſerta, vt C. de appel. l. quoniā nōnulli. in fi. Sed ſi pars petijt intra tēpus debitum, ⁊ iudex non dedit, ad hoc vt appellatio nō habeatur ꝓ deſerta. dꝫ appellans hoc ꝓtari intra tēpus. l. ei cuius in fi. ff. d̄ appell. reci. q̄ proteſtatio, ſeu cōteſtatio ſi fuerit deſerta, videtur appellatio deſeri. Ita habes in tex. ⁊ gl. ff. de lib. dimiſ. l. vna. §.
4 j. † Cuius autem expenſis debent dari apoſtoli, dic vt no. glo. de app. c. ij. in Clemen.

1 ☞ Poteſtas non poteſt punire totam contratā pro vno delinquente.

Quoniam. Iudices debent ſm legem delinquentes punire. non alios pro alijs comprehēdere, nec dāna inferre, nec pignorantes, ſeu repreſalias facere, nec delicta vendere pena ꝯ facientibus imminente. h. d. vſque ad §.
1 ſi vero quis. † Not. hunc tex. ſecundū gl. contra. Poteſtatem q punit totam contratā pro aliquo delinquente. Circa quā glo. aliqua dicam. C. de exac. ⁊ execu. l. nullā. li. xij.

1 ☞ Punitio delicti vt fiat, delinquēs ad locum delicti mittēdꝰ ē.
2 Iudex loci vbi criminoſus degit, an teneatur remittere ad mandata iudicis loci, vbi delinquit.
3 Verbum imperat, neceſſitatem importat.
4 Iudex a quo petitur remiſſio delinquentis, an teneatur remittere ſine cauſe cognitione. vbi quod ſic.
5 Remiſſio an habeat locum in contractibus, quod ſic. ſi fuiſſet renunciatum priuilegio fori, alias non.
6 Iudex territorij aſſiſij an poſſit petere malefactorem captum in eius territorio.
7 Delinquens in territorio captus, ſi confeſſus eſt etiā plura crimina extra territoriū cōmiſiſſe, an poterit etiā ꝓ illis cōdēnari.

Si vero quis criminoſus. Edictis legitimis eſt vocādus, ⁊ eo latitāte iudex legitime procedere dꝫ, eo vero in alia ꝓuincia degente capiendus eſt. ⁊ ad locum delicti trāſmittendus vt ibi ſuppliciū patiat. pena cōtrafacientibus imminente. h. d. ⁊ ex hoc §. ſumitur authen. ſi vero criminis. C. de adulte.
1 ¶ † Not. ex hoc. §. qd̄ vt dilicta ſint punita deliquēs eſt remittēdus ad locū d̄licti, vt hic ⁊ dicta aut. ſi vero criminis. ad idē. l. ſi
2 cui. §. vlti. de accuſa. extra d̄ rap. c. j. ⁊ qd̄ ibi no. ꝑ gl. ⁊ Inn. † Sꝫ circa hoc q̄ro, an iudex loci, vbi criminoſus dedit, cogat remittere ad mandata iudicis loci: vbi deliqt. Et videt qd̄ nō cogat. ſed poſſit remittere ex vrbanitate. vt no. gl. ff. de accuſa. l. ſi cui. §. fi. Sꝫ doct. noſtri tenēt ꝯriū, videlicet ꝙ iudex loci vbi criminoſus degit, tenet de neceſſitate remittere ꝑ hunc tex. ibi iubemus ꝓuincie illius iudicē, qd̄ verbū iubemus eſt verbum neceſſitatis, vt. ff. qd̄ iuſſu. l. j. ⁊ ij. Nec obſtat ꝙ par in parē nō hꝫ imperiū, vt. ff. de arbi. l. nā magiſtratꝰ q2 in hoc iudex loci delicti eſt maior quā ſit iudex loci, vbi delinquēs degit. Ita docto. not. in aut. qua in ꝓuincia, in iiij. q. C. vbi de cri. agi opor. ꝑterea hic in verſi. ſi vero q publicā eſt verbū impetrat. ꝑ qd̄ videt, ꝙ iudex loci delicti poſſit impetrare iudici loci, vbi delinquēs degit, ⁊ verbum
3 imperat. † neceſſitatē importat. xiiij. q. j. quiſq; s pcipit. ꝑterea hic net. ¶ † Scdo q̄ro, nunqd iudex loci vbi delinquēs degit, teneatur remittere ſine cāe cognitione: vel an poterit de crimine cognoſcere. Et videt ꝙ ſic, vt hic. dū d̄t ſupplicijs legitimis ſubijciendū, ⁊ ſic innuit ꝙ iudex remittēs de crimine cognouerit. Ad idē. ff. de cuſt. ⁊ exhi. re. l. diuus. Docto. noſtri tenēt ꝯ, ⁊ dicūt ꝙ ſine cāe cognitiōe remittere dꝫ. Pro hoc inducūt ꝑ caſu ſi bñ intelligat. l. ſi cui. §. fin. ff. accu. Ita no. in d. aut. qua in ꝓuincia, in iiij. q. Et de his duabus. q. vide qd̄ no. doc. in l. ꝓperādū. §. ſin autē reꝰ. in. vij. ⁊ viij. q. C. de iudi. ⁊ eſt de his duabꝰ. q. gl. ordi. d̄
5 re iudica. in Cle. paſtoralis, ⁊ ibi plene no. † Querit gl. hic ſuper ver. cōphēdere, nunqd in ꝯctibus ſit locus remiſſioni, ⁊ ponit opi. in d. aut. ſi vero criminis, ⁊ no. plene ꝑ gl. in l. hñs abſens. ff.
a de iudi. extra de foro cōpeten. c. lꝫ, a ⁊ ꝑ Innoc. in c. dilecti eo. ti. ⁊ plene ꝑ Cyn. in d. aut. qua in ꝓuincia. in v. q. latiſtime ꝑ Bul. d̄ cug. ff. d̄ eo. qd̄ cer. lo. l. j. ⁊ C. vbi qs d̄cu. vel cohor. l. ij. Sꝫ hodie de hac. q. eſt caſus extra de foro cōpe. c. Romana. §. ꝯtētes lib. vj. qd̄ forte locū hꝫ niſi renunciatū ſit fori priuilegio, vt not. in l.
6 prima. ff. ſi qs in ius voca. nō ie. † Sꝫ circa ꝑdicta quero de vno, pone ꝙ iudex huiꝰ ciuitatis cepit malefactorē in territorio ciuitatis Aſſiſij, an iudex ciuitatis Aſſiſij poterit dictū malefactorē petere dicens ꝙ eſt captus in eius territorio. Vide extra d̄ foro
7 cōpe. c. ex parte. † ¶ Querit Iac. de Bel. aliqs accuſatus eſt in ciuitate de crimine cōfeſſus eſt plura crimina cōmiſiſſe extra territoriū illius iudicis, aut erit puniēdus de illis maleficijs ex̄ territoriū cōmiſſis, de quibꝰ accuſatꝰ nō eſt. Iaco de Bel. videt inclinare ad iſtā ſententiā, ꝙ delicta cōmiſſa extra territoriū aggrauāt delictum hic cōmiſſum. De qua q. not. ꝑ Dy. in l. ſi cui. §. fi. ff. de accu.

ADDITIO.

a ¶ C. licet. Et ibi latiſſime, ⁊ not. vide Fely. iiij. col. in prin. i ver. ex dictis doct. cum plu. ſeq. vbi plene an ⁊ quando in criminalibus. Et an ⁊ quādo in ciuilibus remiſſio procedat ⁊ quando non adde Lanf. de Oria. in c. quoniā contra falſā. §. interlocutorie, ⁊ appellat. nu. xvij. ⁊ quod ibi poſui in addi. ad ipſum in verſi. in quibus caſibus fiat remiſſio.

1 ☞ Iuſſio facta iudici an expiret morte iudicis, ⁊ nu. 4.
2 Preceptum factum contra publicā vtilitatem non valet, niſi ſecunda iuſſio emanauerit.
3 Preceptum iudicis dꝫ exequi, licet antequam exequatur iudex remoueatur de officio, ⁊ nu. 5.
6 Succeſſor in dignitate, an teneatur ad debita predeceſſoris.

Et hoc vero. Iudex alterius iudicis ſucceſſor iuſſionē predeceſſori ſuo factā adimplere dꝫ, niſi ſit cōtra ius vel publicā vtilitatem, q2 tunc etiā ſecun-
1 da iuſſio expectatur. h. d. † No. ex hoc. §. quod morte eius cui iuſ-
2 ſio facta eſt iuſſio non expirat. ¶ † Secundo no. ꝙ preceptū factū contra publicā vtilitatem nō valet, niſi ſecunda iuſſio emanauerit, vt hic in tex. ⁊ habuiſtis ſ. de ma prin. §. deinde cōpetens not. in l. vlt. C. ſi contra ius vel vti. pub. ſ. vt deter. ſit nu. cle. §. ſꝫ
3 quoniā. † Tertio not. ꝙ etiam iudicis preceptum debet impleri lꝫ precipiens vel ille, cui precipitur, remoueatur de officio, ante
4 quā iſtud preceptum inſinuetur. † Cp. ⁊ videtur, quod iſta iuſſio ſeu preceptum extinguatur morte eius, cui facta eſt vel eius officio finito. Nā mādatū ꝫ morte mādatarij extinguitur, vt l. ſi quis §. morte. ff. man. hic nō ꝑſone, ſed officio fuit facta iuſſio: vel delegatio, vt in gl. ſuper ver. reſcriptum. Circa quam gl. vide c. qm̄. Abbas extra de off. deleg. ⁊ ſimilem gl. habes in l. ⁊ q2. ff. de iuriſ. om. iud. ⁊ ff. de reg. iur. l. inde neratius in l. tale pactum. §. vl. ff. de pac. ⁊ ibi per Bul. contra hanc gl. vide quod no. doc. in l. id quod pauperibus. C. de epiſ. ⁊ cle. ⁊ ꝙ no. ꝑ. gl. Io. And. in c. fi.
5 de teſt. li. vj. † Scdo op. ad ver. ſi vero precepta. hic d̄r, ꝙ morte precipientis preceptum nō finitur. Contra q2 morte delegātis finitur iuriſdictio; vt d. l. ⁊ q2 gl. hic ponit tres ſol. ⁊ primā ſol. hic poſitā videtur tenere gl. xiiij. q. j. quiſquis, ⁊ ſpe. in ti. de iu. deleg. §. reſtat. ver. itē mortuo. Vltimo hic Iaco. de bel. ponit vnam queſtionem, quam diſputauit in ciuitate Peruſij, que ta-
6 lis eſt. † Quidam habens dignitatem ex electione. vel ſucceſſione obueniente accepit mutuum a mercatore, alter poſtea ſucceſſit in locum eius in eadem dignitate, modo queritur, an ſucceſſor compelli debeat ad ſoluendum debitum predeceſſoris, ⁊ quo iure. De qua. q. dic vt ibi per eum.

1 ☞ Creditor qui filios debitoris retinet, pro debito cadit ipſo iure a debito.
2 Diſpoſitioni huius §. renunciari non poteſt.

3 Filij an poſſint dari pro hoſtagijs, ⁊ obſidibus remiſſiue.

1 **Quia vero.** †Creditor, qui filios debitoris pſumpſerit ꝑ debito retinere, a debito cadit, et tantundem dabit eis, aut parentibus eorum, ⁊ corporalibꝰ penis afficietur. h. d. Ex iſto §. ſumitur auth. imo. C. de act. ⁊ oblig. Quero vtrū cadat a debito ipſo iure, vel per ſententiā. Credo ꝙ
2 ipſo iure, vt not. in d. auth. imo. †Quero an huic legi poſſit renūciari. Gl. que eſt in d. auth. imo, dicit ꝙ non. De quo dic vt not.
3 Spe. de renun. ⁊ cōcluſione. §. j. ver. item eſt beneficium. ¶ †Sȝ quero an filij poſſint dari pro hoſtagijs ⁊ obſidibꝰ. De quo dic vt not. in gl. in l. ij. C. de patr. qui fil. diſtr. ⁊ extra de iureiu. c. ex reſcripto. de pig. c. ij. de arb. c. expoſita. in fi.

1 ☞ Conſenſus vxoris multiplicatus in obligationibus viri, qd ſibi preiudicet.
2 Contractus cum viro, ⁊ vxore ſimul celebratus valet, ſi eſt in vtilitatem vxoris celebratus.
3 Diſpoſitioni huius §. an renunciari poſſit.

Et illud. Vxor ſi credit inſtrumento conſentiat ꝓprio viro in damnū ſuum, vel ſuā ſubſtantiam, aut ſeipſam pro eo obliget, ipſo iure nō tenetur, niſi manifeſte appa
1 reat pecuniā in ipſius vtilitatē fore cōuerſam. h. d ¶ † Op. ⁊ vr̄ quod ſi mulier conſenſit viro ſuo multoties, ꝙ teneatur, vt ſ. vt immobi. ante nup. dot. §. j. Ueritas eſt ꝙ hic loquit̄ qñ pro marito interceſſit, lȝ ꝑpla. dicat contra. Et circa hoc vide ꝙ not. doc.
2 in auth. ſi qua mulier. C. ad Uelleia. que ſumit̄ ex iſto §. †Querit Jac. de Bel. an vxor cum viro poſſit in eodē inſtrumēto ſe obligare. Et breuiter dic ꝙ ſi certum eſt contractum celebrari in
3 propriam vtilitatē mulieris, vȝ, vt hoc §. in prin. † An aūt huic legi poſſit renunciari, dic quod non vt not. in d. authentic. ſi qua mulier.

1 ☞ Mulieres bone conditionis, ⁊ fame non carcerantur.
2 Crimina grauiſſima que dicantur, ad gl.

Neceſſarium. Mulier in cauſis ciuilibus nō dȝ in carcere includi, in criminalibꝰ vero cōmittēda eſt fideiuſſorie aut iuratorie cautioni. vel debet
1 tradi mulieribus cuſtodienda. h. d. †Quero, de quibus mulieribus loquitur. Dic de mulieribus bone cōditionis. ſecus in me
a retricibus.[a] Jta no. doc. in auth. hodie nouo iure. C. de cuſt. reo.
2 q̄ auth. habet quidam ſuper l. j. C. de offi. diuer. iud. †Quero, dr̄ hic ſi vero grauiſſimum, ⁊c. q̄ dicantur iſta crimina. vide ꝙ not. gloſ. l. auxilium. §. in delictis. ff. de mino. l. liber homo. ff. ad leg. Aquil. de reg. iur. l. ad ea. xxiij. q. vij. §. quemadmodum.

ADDITIO.

a ¶ Secus in meretricibus. Et hoc forte eſt verum niſi eſſet talis mulier meretrix vxorata. Jta not. Mathe. in ſuis ſing. ſed non memini, quod eſt illud ſingulare.

1 ☞ Pena ſtatuta per leges antiquas in adultero maſculo remanet firma.
2 Mulier damnata de adulterio, qñ mitti debeat in monaſteriū.
3 Filij adultere ea monaſteriū ingrediente, an habeāt legitimam.
4 Aſcendentes mulieris adultere monaſteriū ingredientis abſqȝ filijs, an aliquid habeant de bonis eius.
Monaſterium habetur loco filij.
5 Monaſterium an excludat parentes ingredientium ab oī ſucceſſione.
6 Adultera poſita in monaſterio an poſt biennium efficiat̄ mona.
7 Maritus an lucretur dotē vxoris adultere, eo ipſo quod adulterium committit.
8 Monaſterium omnem maculam detergit.
9 Uir an poſſit ſibi reconciliare vxorem adulteraȝ in monaſterio poſitam ea inuita.

Si vero quando. Jn crimine adulterij maſculus pena legitima puniē
1 dus eſt mulier vero ī monaſteriū mittet̄. h. d. ¶ †No. in hoc § ꝙ pena capitis olim ſtatuta ꝯ adulterium cōmittentes, ꝑ iura Codicis remanet firma in maſculo, vt hic, ſed in femina corrigit̄, vt
2 j. in §. adulterā. ¶ † Op. ⁊ videtur ꝙ mulier de adulterio dānata in monaſteriū mitti nō debeat, q2 alteri corpori, qs ad penam dari non pōt, vt in gl. hic, ⁊ in contrario. ⁊ ea alleg. ⁊ C. de adult.
3 auth. ſed nouo iure. ⁊ C. de decu. l. neqs. li. x. ¶ † Jtē op. ad ver. ⁊ ſi quidem. ⁊ videtur ꝙ filij habeant tantum legitimam, vt j. de ſan. epi. §. ſi qua mulier. gl. hic ſuper ver. duas partes. ⁊ ī auth. ſed hodie. C. de adul. ponit duas opi. doc. ibi approbant iſtaȝ ꝙ ibi loquitur qñ mulier ſponte ingreditur monaſteriū. ⁊ hanc ſo.
4 tȝ hic Jac. de Bel. ⁊ gl. ſ. de mona. §. illud quoque. ¶ † Jtē op. ad ver. ſi vero deſcendentes. vr̄ quod vbi ſunt aſcēdentes ꝙ eccleſia, ſeu monaſteriū totum habeat, ⁊ nihil habeant aſcendētes Nā eccleſia loco filij videtur, vt j. de ſan. epi. §. ſed ⁊ hoc preſen
a ti.[a] Jta habes ex gl. hic ſuper ver. vncias quod an ſit verum, no
5 in d. §. ſed ⁊ hoc pſenti. ¶ † Secundo habes quod monaſteriū excludit parentes ingredientiū ab omni ſucceſſione. ꝙ an ſit verū not. per gl. ⁊ doct. in auth. ſi qua mulier. C. de ſac. ſan. eccl. dicā
6 j. de ſanc. epi. §. ſi qua mulier. ¶ † Jta circa tertiā ſol. d. glo. ſup ver. vncias. q̄ȝ reprobat Jac. de Bel. videlicet an poſt biennium efficiatur monacha iſta mulier, vide quod no. gl. extra, de cōuer.
7 coniu. c. gaudemus. ¶ † Jtē opp. ⁊ videtur, quod maritus eo tēpore quo mulier adulteriuȝ cōmiſit, dotem lucretur ſine aliquo pacto vt ſ. vt li. ma. ⁊ auie. §. q2 vero plurimas. ⁊ C. de repu. l. cōſenſu. §. vir quoqȝ. Gl. hic ſuper ver. ſeruent̄. ponit tres ſol. quas ēt ponit in d. aur̄. ſed hodie. C. de adul. d. Jac. de Bel. inherēdo ſecūde opi. hic poſite, dr̄ ſic, Aut de adulterio eſt actū criminalit̄ ad penā huiꝰ legis, ⁊ vir vxorē damnataȝ de adulterio pōt intra bienniū recipere, ⁊ tunc vxor fingitur nō peccaſſe. ⁊ nuptie nō leduntur, ⁊ pacta dotalia ſuis tēporibus obſeruant̄, vt hoc §. in d. ver. adulterā. in prin. Aut vir vxorē intra bienniū recipere recuſauit, vt mulier in monaſterio ꝑmaneat, tunc vir eo caſu ex adulterio dotē nō lucrat̄, ſed ex pacto, vt hoc §. in fi. Et eſt rō, q2 pena mitigat̄ ex principis ⁊ legis clemētia, ⁊ ēt ex pietate, ⁊ eo, q2 in
8 monaſterio ipſa eſt vt de peccatis penitentiā agat, ⁊ †q2 monaſteriū omnē maculā detergit: vt ſ. de mona. in prin. Aut eſt ciuiliter actū, ⁊ tunc ſi ex adulterio eſt miſſa in monaſteriū, vir nō poſſet agere ciuiliter, vt dotē lucret̄. Sed doc. noſtri ſeq̄ntes iſtā ſo. gl. aut eſt actum ciuiliter, aut criminaliter dicunt poſſe agi ciuiliter, vt ipſi not. in d. auth. ſed hodie in iiij. op. vide ꝙ no. gl. C. de rep. in d. l. cōſenſu. §. vir quoque. ⁊ ꝑ Azo. in Summa illius tit. in
9 fi. † Ultimo, q2 in d. ver. adulterā dicitur ꝙ vir pōt ſibi recōciliare vxorē de adulterio damnatā, ⁊ in monaſteriū miſſam, q̄ro nunquid poſſit eā recōciliare inuitam. Glo. tȝ ꝙ ſic. Jta no. extra de diuor. c. ex literis. in vlt. gl.

ADDITIO.

a ¶ §. ſed hoc preſenti. ⁊ ibi ad hoc vide que dixi in apoſt.

1 ☞ Caſus, in quo vſuſfructus bonoruȝ filij patri non acquiritur.
2 Maritus quando poſſit ſibi vxorem adulteram etiā poſitam in monaſterio reconciliare.

Quia vero. Matrimonio ſine cauſa diuortio, aut ꝯſenſu ſoluto delinquentes in monaſteriū mittendi ſunt, pena legitima eis imminēte, ac eorū miniſtris, recōciliato aut matrimonio cōſenſu vtriuſqȝ priuſquā in monaſteriū mittatur pena remittitur ſed altero recuſante, ſolus pena legiti
1 ma punitur. h. d. †No. in ver. viro nihilhominus. caſū in q̄ vſuſfructus bonorum filij pr̄i nō queritur, de quo plene habuiſtis. ſ.
2 vt li. ma. ⁊ auie. §. j. in fi. † Opp. in ver. ſi vero hi qui mr̄monium hic innuitur, ꝙ poſtquā ſunt ī monaſterio recōciliatio locū nō hȝ ꝯ ſ. e. §. proxime precedenti ver. adulterā in prin. Sol. Maritꝰ qui non peccauit, poteſt ſibi recōciliare vxorem etiā poſtquam vxor miſſa eſt in monaſterium. dum tū hoc facit intra biēnium, vt ibi ſed maritus qui peccauit, nō pōt ſibi reconciliare vxorem poſtquā eſt miſſa, in monaſterium, vt hic. Ratio, q2 poſt penam a lege impoſitam non poteſt penitere vt. l. qui ea mente. ff. de fur. Ultimo vide gl. ſuper ver. conſenſerint. q2 inquantum dicit idē in collateralibus intelligas non in cā huius legis, ſed in cā. l. ſi quis. §. teſtādi alle. in ea, collateralis nullo modo admittuntur, ſed tantum aſcendentes, vt hic vides.

1 ☞ Preſumptio, de qua in hoc. §. eſt iuris, de iure.
2 Abſolutus de adulterio ſi reperitur cōuerſari cum adultera an condemnari poſſit iterum.

Si quis vero. Accuſatus de adulterio ⁊ abſolutus ſi poſtea cum eadē muliere turpiter cōuerſari inueniatur vel inter eos mr̄monium eſſe ſecutum mr̄monium nō valet pena ei, ⁊ mulieri imminente, nulla alia ꝓ
1 batione exquiſita h. d. †Quero nunquid id quod hic dicitur. ſit preſumptio iuris ⁊ de iur. do. Ja, de Bel. quod ſic. Pro q̄ vide ꝙ no. gl. abſentem. ff. de pe. ⁊ ꝙ no. doc. in auth. ſi quis. ei. C. de adul. que ſumitur ex §. his quoqȝ. §. vt li. ma. ⁊ auie. dicit etiam hic Jac. quod in cā huius ſ. nouerit licitum appellare a ſnīa, vt
2 colligitur ex hoc tex. l. vnice. §. ſin autē. C. de rap. vir. † Ultimo. in caſu iſtius §. quero an condemnabitur de adul. poſito qd nō probetur de preuaricatione, cum fuerit abſolutus a iudice dic. qd ſic, vt gl. de adulte. l. ſi qui adulterij. Bar.

1 ☞ Manus eſt membrum.
2 Membrum ſi debet abſcindi alicui maius amputatur.
3 Fures qualiter puniātur.
4 Publicus latro eſt ille. qui furari conſueuit.
Latro dicitur ille, qui per vim furatur.
5 Bona damnati quando debeant fiſco applicari.

Quia vero Pene corporales ⁊ pecuniarie minuūt̄, certo modo preterquam in crimine leſe
1 maieſtatis. h. d. ¶ †No. ex hoc. §. i ver. ſi vero criminis, qd manꝰ

a eſt membꝛum,[a]vt in auth.ſed nouo iure.C.de ſeruis fug.que ſu
mitur ex iſto §.⁊ not.Inſti.de iniur.§.pe.⁊ ibi dicitur de pede.
2 †Querit gl.dicitur hic ꝙ vbi crimē membꝛi abſciſſionē reqrit,
vna ſola manus dʒ amputari.Sed quero,de qua manu intelli-
giť.Dic vt in gl.hic quã tʒ hic Iac.de Bel.⁊ gl.doc.in d.authe.
ſed nouo iure.Quero hic dicitur quod pꝛo furto nō dʒ membꝛū
3 abſcindi.†Quero qualiter fures debent puniri.[b]De hoc habe-
b mus plura iura,naʒ de iure antiquo imponebatur pꝛo furto pe
na extraoꝛdinaria.vt l.vl.ff.de fur.niſi eſſet publicus vel famo-
4 ſus latro q furcis ſuſpēdiť,vt l.capitaliū.§.famoſos.de pē.†Ad
uerte,qꝛ gl.dicunt ꝙ publicus latro eſt ille,qui cōſueuit furari,
vt in d.auth.ſed nouo iure,⁊ ita obſeruatur,tñ de iure nō bene di
cit,qꝛ §.famoſos,loquiť in publico latrone,ſed ille qui conſueuit
furari,eſt publicus fur,qꝛ latro eſt ille qui p vim,⁊c.vt hic i ver.
eos vero,⁊ in d.auth.ſed nouo iure.Poſtea ſuperuenit ius Au
thenticoꝛum,de quo loquitur hic.Poſtea ſuperuenit cōſtitutio
de pace te.§.ſi qs quinqʒ ſolidos,vbi dř quod ille qui furatur il-
lud,quod valet quinqʒ ſolidos,debet ſuſpendi ſi minus,nō dʒ ſu
ſpendi.Poſtea ſuperuenit conſtitutio alia de pa.iur.fir.in §.ſi
qs vero auſu temerario,in fi.ibi,iniuria ſeu furtū.Et dic vt i gl.
5 ibi.†Uenio ad §.vt autē.⁊ opp.quod bo.dānati debent fiſco ap
plicari,vt s.de inch.nup.§.j.Gl.ponit hic tres ſol.tene opi.all.
qʒ etiā ponit gl.in auth.bona damnatoꝛum.C.de bon.dam.que
ſumitur ex iſto §.⁊ eam tenet gl.in contrario,que opi.eſt vera,lʒ
Pet.in d.auth.videatur ſentire aliter.Bar.

ADDITIONES.

a ¶Eſt membꝛū.Adde do.Ale.de Imol.in l.ij.ff.de pu.iud.vbi
ēt vide Bart.⁊ Io.de Imo.⁊ Ang.hic.Sed qd de manu arida
vide Fel.in c.ego N.in j.col.in ver.in tex.ibi,vitā de iureiu.Ad
de ad hoc quod hic dicit geoꝛg.Tho.conſi.ix.inci.ſtatuto ciuita
tis Piſane in pꝛin.vol.j.Et ibi quid in digito ⁊ barba ⁊ qd di-
catur eſſe membꝛum hominis.
b ¶Qualiter fures debent puniri.Adde ꝙ no.in addi.ad Bal.i
tit.de pa.iu.fir.⁊ ei⁹ viola.§.ſi quis quinque ſolidos in vſi.feu.

Vt differentes Iudices. Rub.

1 ☞Peregrinus quod ſit ille,qui eſt extra patriam ſuam.
2 Iudex an poſſit eſſe arbiter illius cauſe in quo eſt iudex,⁊ nu.4.
vbi quod poteſt eſſe arbiter.
3 Iudex oꝛdinarius non recuſatur,ſed alius ſibi aſſociatur.
5 Arbitramentum non eſt ſententia,ſed quedam tranſactio.
6 Arbitratoꝛ poteſt auferre de iure vnius,⁊ dare alteri.
7 Arbitramentum quando eſt iniquum vſque ad quantum temp⁹
reduci poteſt ad arbitrium boni viri.

Ex quo. Epiſcopi debent iudices ad iuſti-
tiā faciendā cōpellere aut per ſe aut
per literas ad pꝛincipem directas,⁊ iudice exiſtē
te ſuſpecto,adiūgi ſibi debet epiſcopus,litigatoꝛ
autē pꝛincipē adiens pꝛiuſqʒ adeat iudicē,vel epi
ſcopū eſt puniendus.h.d.vſque ad §.ſi tamē cōti
1 gerit.†not.in pꝛin.conſtit.tex.diſcedere cogantur a pꝛopꝛia pa
tria,ꝙ peregrinus eſt ille qui eſt extra patriam ſuā.Ad idem.j.
eod.§.ſi vero dum aliquis,⁊ j.eo.§.ſi vero hec.Et de hoc quis
2 dicať peregrinus,videbitis in l.ciues.in fi.C.de inco.li.x.†Se
cundo not.in ver.ſi vero contigerit duo.Pꝛimo,ꝙ hic vř tex.ꝙ
iudex poſſit eſſe arbiter illius cauſe,in qua eſt iudex de q j.dicaʒ.
3 †Secundo,ꝙ iudex oꝛdinarius non poſſit refutari,ſed ali⁹ aſſo
ciari.de q dic vt no.p gl.⁊ doc.in l.aptiſſimi.C.de iud.qd autē
4 ſit de iure canonico,dic vt in c.cū ſpeciali.extra de app.†Opp.
ad pꝛimum no.⁊ vř ꝙ iudex nō poſſit eſſe arbiter illius cauſe,in q
eſt iudex,vt ff.de arbit.l.ſed ⁊ ſi in ſeruum.§.ſi qs iudex.Sol.vt i
gl.ſuper ver.cōuentū ex qua gl.no.tria.Pꝛimo,ꝙ iudex nō po
teſt eſſe arbiter illi⁹ cauſe in qua eſt iudex,ſed pōt eſſe arbitratoꝛ
Ita no.gl.in l.Ɔꝛia,⁊ in auth.ſi vero contigerit.C.de iud.⁊ in l.j.
§.⁊ poſt operis.ff.de ope.no.nun.circa quas gl.vide ꝙ no.doct.
in l.ſi quis ex conſenſu in pꝛin.C.de epiſ.aud.pdicta habeāt lo-
cum de iure ciuili quid autē iuris ſit de iure Cano.gl.no.in d.§.
ſi quis iudex.Sed tu dic vt not.gl.ex.de arb.c.cum tempoꝛe ⁊ de
5 pꝛeſump.c.literas,⁊ iij.q.vij.c.j.§.tria.†Secundo.no.quod ar-
a bitramentū nō eſt ſententia,ſed eſt quedā tranſactio.[a]ita habes
ex d.gl.hic ſuper ver.conuentum.quod tene mēti,⁊ ad hoc alle,
6 Inn.gl.hanc.Quintauallis in pꝛin.extra de iureiu.†Tertio no.
b ꝙ arbitratoꝛ poteſt auferre de iure vnius partis,⁊ dare alteri.[b]
Idem no.in d.§.ſi quis iudex,⁊ in l.ſi de meis §.recepiſſe.ff.eo.
7 ti.cetera dic,vt in gl.†Querit hic Iac.de Bel.ſi arbitramentū
eſt iniquū,intra quantū tēpus pōt reduci ad arbitriū boni viri.
Dic vt hic per eū;qꝛ non eſt noſtra materia,ſed l.ſi ſocietatez.§.
arbitroꝛum.ff.pꝛo ſoc.

ADDITIONES.

a ¶Trāſactio.Adde Bal.in l.fi.ij.opp.C.de Ʒhen.emp.⁊ irubꝛ.
C.de rer.permu.ad fi.ver.ſed an arbitramentum,⁊ Bar.in l.qd
ſi iuſſu.in ver.⁊ dicas.ff.de infa.⁊ adde Bal.in l.ſub pꝛetextu ia.
ij.in ij.col.in fi.ver.ergo no.C.de tranſa.⁊ do.Soc.in conſil.cc.
lxxxij.inci.in pſenti cōſultatione,ver.circa pꝛimam,circa pꝛin.
ij.col.⁊ ver.circa ſecundum.in ij.parte char.cc.
b ¶Alteri.Uide Bal.in l.fi.i j.op.C.de Ʒhē.emp.⁊ Bar.⁊ Ale.
in §.arbitroꝛum.ff.pꝛo ſoc.in vij.col.ver.poſt multa videtur.

1 ☞Superioꝛ adiri poteſt ſi inferioꝛ iuſtitiam non facit.

Si tamen contigerit. Epiſcopus de in
iuſtitia iudicis a
leſione ſubditoꝛum iudicare dʒ,⁊ leſo damnum facere emēdari,
pena ɔfacientibus imminente.Itē in ciuitatibus in quib⁹ ſunt
iudices ſubditi,adire debēt defenſoꝛem q inter eos dʒ iudicare,
1 h.d.†Not.ergo ꝙ ſi iudex inferioꝛ iuſtitiā non facit,pōt haberi
recurſus ad ſuperioꝛē,vt hic,⁊ s.de queſt.§.ſi vero foꝛſan.⁊ ex-
tra de of.oꝛd.c.irrefragabili.⁊ c.ſignificauit.ix.q.iij.cum ſi.Et
aduertas ꝙ in hoc §.ſuper ver.eum qui debet eſſe poſita quedā
gl.que inci.ſed quomodo que gl.eſt vera,Dic vt in ea.

De nauticis vſuris. Rub.

1 ☞Conſuetudo maritima ſeruanda eſt,dummodo non ſit legi
bus contraria.
2 Uſure etiam hodie ſunt pꝛohibite de iure ciuili.
3 Uſura nautice pecunie de iure canonico eſt pꝛohibita.

Naucium. Leges antique,⁊ cōſuetudi
nes in vſuris nauticis,obſer
uari debēt ppetuo,⁊ immobiliter.h.d.vſque ad
fi.tit.†Not.ex hoc tex.in §.nos igitur.ſm glo.ꝙ
1 conſuetudo maris,eſt ſeruanda dūmodo legib⁹
non ſit contraria,vt not.in l.depꝛecatio.ff.ad le
gem Rhodiā de iactu,⁊ C.de fur.auth.nauigia.Opp.dicitur hic
2 †quod ex nautica pecunia eſt permiſſa vſura,cōtra,imo videtur
quod nō ſit permiſſa,vt s.de eccle.tit.in pꝛin.dicit glo.ibi,quod
lʒ hodie non ſolum de iure Canonico,ſed etiaʒ de iure ciuili ſint
3 pꝛohibite vſure.†Fallit tamen in nautica pecunia,vt hic.Ita
not.ibi.⁊ C.de vſur.auth.ad hec,ſed de iure Canonico etiam in
nautica pecunia eſt pꝛohibita vſura vt in c.nauiganti.in pꝛin.ex
tra de vſur.Circa quod vide notata per Hoſt.in Summa.de v-
ſur.§.in ſumma.⁊ §.fin.

De interdictis collegijs hereticorum. Rub.

Plurinum. Heretici adulteras collec-
tas,adultera baptiſmataſq
cere pꝛohibentur,pena contra facientibus imminēte,
h.d.vſque ad finem totius tituli.Bar.

De raptis mulieribus. Rub.

1 ☞Mulier rapta ſi nubit raptoꝛi matrimonium nō tenet,nec
aliquid lucratur,nec habere poteſt de bonis raptoꝛis.
Caſus,in qbus quis eſt incapax ex teſtamēto alterius remiſſiue.
2 Pena huius cōſtitutionis ꝙ habeat locum etiam ſi raptus com
mittatur in volentem ⁊ nu.4.
3 Bona rapientis mulierem ipſo iure,tempoꝛe raptus trāſferun
tur in mulierem ſi ipſa non nubat raptoꝛi.
4 Dominium in caſu huius conſtitutionis transfertur in alterum
ſine facto alterius.
5 Matrimonium inter raptam,⁊ raptoꝛem,quod hodie eſſe poſ-
ſit de iure canonico.

Legis. Mulier rapta ſubſtantiam rapto
ris lucratur,niſi nupſerit raptoꝛi.
quo caſu ad ſuos parentes deuoluitur,ſi tali
matrimonio non conſenſerint,alias ad fiſcum d
bet peruenire,his obtinentibus in caſibus futu
1 ris,ac etiam in pꝛeteritis hoc dicit.†Not.
ex hac conſtitutione,quod mulier rapta non poteſt nubere rap-
a tori.[a]⁊ ſi nubit,non valet matrimonium,nec aliquid lucratur de
bonis rapientis,nec ex eius teſtamento quicquam capere po-
teſt,⁊ ſic habes vnum caſum,in quo quis eſt incapax ex alterius
teſta